

Szent Mihály-ima

Leó pápa (1810 - 1903, 1878-tól pápa) éppen szentmiséjét fejezte be egy vatikáni kápolnában 1884. október 13-án. Már távozni készült, amikor hirtelen megállt az oltár lépcsőjénél. Mereven állt mintegy tíz percig, mint aki önkívületbe esett. Arca hamuszürke lett. Amikor végre megmozdult, egyetlen szót sem szólt a körülötte állókhoz, hanem dolgozószobájába sietett és íróasztalához ült. Ott megfogalmazta azokat az imákat, amelyek végzését minden szentmise után elrendelte. Ezek egyike az alább következő imádság Szent Mihály támogatásáért a sátán elleni küzdelemben:

Szent Mihály arkangyal,
védelmezz minket a küzdelemben;
a sátán gonosz kísértései ellen légy oltalmunk!
Esedezve kérjük: "Parancsoljon neki az Isten!"
Te pedig, mennyei seregek vezére,
a sátánt és a többi gonosz szellemet,
akik a lelkek vesztére körüljárják a világban,
Isten erejével taszítsd vissza a kárhozat helyére!

Bizalmas munkatársainak XIII. Leó elárulta, hogy ördögien gonosz hangot hallott, amint ezt mondta: - El tudom pusztítani Egyházadat! Jóságos hang válaszolt. A pápa úgy érezte, az Úr beszél a sátánnal. Hasonlóan a Jób könyvében zajló párbeszédhez (Jób 1,6-12; 2,1-7), a sátán időt és felhatalmazást követelt, hogy csapásokkal sújtsa az Egyházat, az Úr pedig hatalmat engedett neki a 20. század nagyobb része fölött, hogy Egyházát próbára tegye.

(Szerk.)

Benedek Elek: Öreg faültető éneke

Ragyogj, ragyogj még őszi napsugár,
Melengsd testét az elaggott földnek!
Szánd meg szegényt, óh nézzed, mily kopár,
Talán nem is zöldül ki soha többet.

Ragyogj, ragyogj még nyájas-szelíden,
A zord szelet kergesd a messzeségnek,
Hadd ültetek fát szépen, rendiben,
Oh, nem magamnak - az új nemzedéknek!

Ragyogj, ragyogj még, s azzal ne törődj,
Munkám örömét hogy aligha látom...
Jól tudják ezt a vén faültetők,
Oh, jól tudom ezt én is, nap barátom!

Oh, jól tudom, hogy más szedi le majd
Édes gyümölcsét mind ez ifjú fáknak,
Örömet, hasznot nékem egy se hajt,
Fáradt testemnek sosem adnak árnyat!

Zarándoklat az ősi templomhoz

Megértő fülekre talált néhány vasárnapja István pap bácsi ama különös hirdetése, amely zarándoklatra hívta a kedves híveket a gyulafehérvári ősi székesegyházba, ahol a Szent Mihály-napi búcsú alkalmával a milleniumi ünnepség keretében zárult a püspökség 1000 éves fennállásának ünnepségsorozata.

Jegyzőkönyvi kivonat a 2009. augusztus 31-én tartott tanácsgyűlésről

A gyűlés a polgármester 255/2009-es számú rendelkezése alapján, meghívóval volt összehívva.

A gyűlésen jelen van 11 testületi tag, hiányzik Fazakas Pál testületi tag.

A napirendipont-tervezetet a gyűlésvezető elnök, Molnár Juliánna ismertette az alábbiak szerint:

- a 2009-es évi költségvetés módosításának jóváhagyása,
- a 2009-es évre megállapított és jóváhagyott közjegyzői és más bélyegilletékek módosításának jóváhagyása,
- Hargita megye közhasznú közösségek közötti társuláshoz való csatlakozás jóváhagyása,
- falunapi rendezvények pénzelésének jóváhagyása,
- előterjesztés a községben történő szemétszállításra vonatkozóan,
- kérések és más problémák megvitatása, jóváhagyása.

A napirendipont-tervezeteket a gyűlésvezető elnök ismertette, és szavazat alá bocsátotta, amelyet 11 igen szavazattal jóváhagytak, elfogadtak.

Az első napirendi pont keretén belül a polgármester ismertette az előterjesztést, amely a költségvetés módosítására vonatkozik: az iskolások tej-kifli programjának lebonyolítását a helyi tanácsok feladatkörébe átruházták, és ezen program finanszírozására erre az évre (2009) 34.000 lejt osztottak le községünknek az áruforgalmi adóból. A hivatal felvette a kapcsolatot, hogy helyi termelők által bonyolítódna le ez a program. Direkt tárgyalással meg lehetne oldani a program kivitelezését, maximálisan kihasználva az összeget, minőségi áru vásárlásával. A pékárut helyi termelő elő tudná állítani, a tejtermék beszerzése több gondot jelent. Árajánlatot hozott és termékét is bemutatta egy szentpáli cég, de ez nem megfelelő. A Gordon céggel a napokban fognak tárgyalni. A tejtermék beszerzése terén elindult egy folyamat, javaslat hangzott el, hogy létre kellene hozni egy termelőszövetkezetet, amely felvásárolná a helyi termelőktől a tejet és feldolgozná, így helyileg el tudná látni az iskolákat.

Az alpolgármester javaslata, hogy elsősorban a minőségre kell törekedni.

A fenti problémák megvitatása után 11 szavazattal megszavazták, jóváhagyták a költségvetés módosítását a fenti összeggel.

A második napirendi pont keretén belül ismertette volt az előterjesztés a 2009-es évre megállapított és jóváhagyott közjegyzői és más bélyegilletékek módosítására vonatkozóan. A módosított bélyegilletékek szintjének ismertetése után és a napirendi pont megvitatása után a határozatjavaslat 11 igen szavazattal hagyódott jóvá.

A harmadik napirendi pont keretén belül a polgármester ismertette az előterjesztést a Hargita megye közhasznú közösségek közötti társuláshoz való csatlakozás jóváhagyására vonatkozóan.

Ezzel a napirendi ponttal kapcsolatosan több probléma merült fel, és ezért az alábbi javaslatok hangzottak el: a jogi szakbizottság nézze át a javasolt alapszabályzatot és az alapítóokirat-mintát, és ezek után tegyünk javaslatokat, ha módosítást javasolunk. Érdeklődni, hogy más helységek társultak-e vagy társulnak-e, hány helység társult már ezidáig, és azután dönteni a társulásról. A javaslatok szavazat alá bocsátódtak, a jelen levő testületi tagok nem értettek egyet, hogy döntés hozódjon a mai gyűlés során a társulásról, tehát a határozathozatal elnapolódik.

A falunapi rendezvények pénzelésére vonatkozó előterjesztés ismertetése után a polgármester ismertette a programot, amelyet a kulturális szakbizottsággal közösen javasoltak, és az eszközendő költségeket (plakátok, oklevelek nyomtatása, emléktárgy vásárlása, vendégfogadási költségek, hangosítási költségek, Bojtorján együttes kiszállási és más költségei és a falunapi rendezvények más költségei).

A falunapi rendezvények pénzelésére pályázat által nyertünk összeget, de ez a pályázat utófinanszírozásos, tehát előre eszközölni kell a kifizetéseket, és a kifizetések elszámolása után kapjuk meg a megnyert pályázatból az összeget.

A fent felsorolt kifizetéseket, ahogy az előterjesztésben is javasolva van, a mezőgazdasági támogatásokra bejött összegből eszközöljük, és az elszámolás után a pályázatból bejött pénz visszafordítódik a mezőgazdasági támogatásokhoz.

Ezzel a napirendi ponttal kapcsolatosan az alábbi kérdések merültek fel:

- a programmal kapcsolatosan javaslat hangzott el, hogy az ünnepélyes megnyitó 10 órától legyen a kultúrteremben, és ne szentmise után,
- ki láttaozta az emléklapok összeállítását,
- ha az összköltségbe belefér, a következő helytörténeti füzet kiadási költségeit támogatni,
- fizessük ki a testvértelepülések küldöttségének utazási költségeit.

A fentiek megvitatása után az előterjesztés és a határozatjavaslat a falunapi rendezvények pénzelésére vonatkozóan szavazat alá bocsátódott, és 11 igen szavazattal jóváhagyták, megszavazták.

A polgármester ismertette az előterjesztést a községben történő szemétszállításra vonatkozóan.

Minél előbb szerződést kell kötni a szemétszállításra, de ezzel párhuzamosan lépni kell az Udvarhely széki önkormányzatok társulásának létrehozása érdekében.

Az alcsiki társulás letette az árajánlatát a szemétszállításra. Mivel községünk nem tagja ennek a társulásnak, szezonális szerződést kellene velük kötnünk 3-4 hónapig, az árajánlatuk 2,56 lej +TVA, összesen 3,05 lej/ hónap/személy, két hetente szállítana, a szerződést az önkormányzattal kötné.

A Kovászna megyei cég 3,00 lej +TVA összegért szállítaná el a szemetet, hetente szállítana, és a szerződést direkt a lakossággal kötné.

Az AVE cég szállítási díja 4,50 lej +TVA, havonta 2-szer szállítana. Ezzel a céggel Udvarhely széken 14 település nem kötött szerződést.

- Felvetődött a kérdés, hogy az alcsíki zónával társuljunk-e, vagy várjunk, hogy Udvarhely szék létrehozza a társulást, de mindaddig megoldást kell találni, minél előbb szerződést kell kötni.

Az alcsíki társulás le fogja közölni a társulás feltételeit, a szerződést az önkormányzat kötné, a cégeknek is szerződést kell kötniük, és erről értesíteni kell őket, és a lakosságot is tájékoztatni kell közgyűlésen, és arra meghívni a szakembert, hogy ő ismertesse a feltételeket és az ár összetételét és egyebeket.

Javaslat hangzott el, hogy nem lehetne-e bevezetni, hogy helyezzenek el konténereket, válasz: most kényyszerhelyzetben vagyunk, és nincs lehetőség konténerek elhelyezésére.

Problémák lesznek a díjak begyűjtésével, olyan határozatot kellene hozni, amely olyan büntetést szabna ki (hogya a szemetet eldobja, vagy nem a megengedett helyen tárolja), ami meghaladja a szerződésben szereplő összeget. Javaslat hangzott el, hogy ha a kifizetéseket nem fogják eszközölni, akkor a büntetés és a kamat kifizetését is kötelezni kell. Ha soha nem kezdődik el, hogy büntetést is alkalmazunk, akkor nem lesz rend.

A fenti problémák megvitatása után a testület azt a határozatot hozta, hogy az alcsíki társulattal kötődjön 3 hónapra szerződés, és a polgármestert felhatalmazzák a szerződés megkötésére.

A kérések és más problémák keretén belül az alábbi problémák vitatódtak meg:

- az útjavítási munkálatokkal kapcsolatosan a szakembert kihívni, hogy tájékoztassa a testületet a munkálatokról, válasz: nem hajlandó eljönni, mert nem a helyi tanáccsal kötötte a szerződést, hanem a megyei tanáccsal, és a megyei tanácstól sem hajlandók kijönni.

Az útépítéssel kapcsolatosan feltették a kérdést, hogy Lövétén lesz-e járda, válasz: lesz járda, és a bekötő utak 5 méteren aszfaltozva lesznek. A polgármester ismerteti, hogy a központban levő hidak építésére még nincs dokumentáció, és a terv módosítása sincs elkészítve.

- Az ivóvízhálózat kialakításának tervével kapcsolatosan az alábbi problémák merültek fel:

-a vízhálózat terve készen van-e?

A polgármester válasza: az első fázis készen van, és ismerteti az alábbiakat: a kögyakrai víztársulat a legnagyobb társulat, és vele kellene egyezkedni, hogy ha ösztögyűjtene a forrásokat, gyűjtőbazin építődne, valamint pompaház. De a munkálatok megkezdéséhez egyszer meg kell hogy legyenek a különböző engedélyeztetések és az építési engedély is, és ez időbe telik, és ebben az évben nem tudunk a munkálatnak nekifogni. Ezért javasolja, hogy az erre az évre jóváhagyott összeget mondjuk vissza, és jövőben megadnák ezt az összeget, amit visszamondtunk, és ha még ez az összeg mellé adnának, akkor neki lehetne fogni a munkálatnak.

- A fentiekhez az alábbi megjegyzések fűződtek: ha az erre az évre megadott összeget visszamondjuk, jövőben fél év lesz, amíg a költségvetés jóváhagyódik, és akkor az építés mikor kezdődik meg. Lehetne-e jobb megoldást találni, mint ami most tervezés alatt van, a megadott pénzből anyagot vásárolni, például csöveket, a víztársulás gyűjtse össze a forrásokat, és a tisztítás oldódjon meg közpénzekből, a tanács vegye át a víztársulatokat, és működtesse.

- A falu teljes vízrendszerére van-e elképzelés vagy terv?

A polgármester javasolja, hogy a meglévő tervet átnézni, és a tervezőnek megmondani, hogy mit tervezzen, minél előbb a tervezővel megbeszélni, hogy ismertesse a meglévő tervet, és miért szükségesek a tervben foglaltak, mint például pompaház miért szükséges, hogy milyen átmérőjű csövekre van szükség például az utaknál.

- Pósfaluban a vízmeder fel van telve, válasz: a vízügygyel fel van véve a kapcsolat, hogy intézkedjenek.

- A polgármester elmondja, hogy a tej begyűjtésével kapcsolatosan hamarosan lesz egy gyűlés, amelyen ismertetni fogják a szakemberek a lehetőségeket és a javaslatokat, például szövetkezetek létrehozása, amelyen keresztül be lehetne gyűjteni és a helyi értékesítést megoldani, de nemcsak a tejet, hanem a húst és a sajtot is.

- A kultúrotthon, tájház, könyvtár központi fűtésének munkálatai fel vannak függesztve, mert fellebbezést tettek le.

- A község címerének állapotáról is szó esett.

- A polgármester ismertette a Balánban létrehozott szociális intézet-központ létrehozását, amely a családban bántalmazott személyeknek nyújtana ideiglenes menedéket, szolgáltatást, és hogy szerződést kellene kötni a központtal, mert ha községünkben is lesz ilyen eset, nem fogadják be, ha nem kötődik szerződés. Fizetni csak abban az esetben kell, ha lesz községünkben ilyen eset.

- A közigazgatási határ kiigazításával kapcsolatosan a polgármester ismertette, hogy meg van kezdődve a folyamat, és tárgyalások voltak a szomszéd településekkel, van eset, amelyek tisztázódtak, de folytatódnak a tárgyalások, tehát nincs lezárva az eljárás.

- A kanalizációs munkálatokkal kapcsolatosan felvetődött a kérdés, hogy a fővezetékre való rácsatlakozás hogy oldódik meg, most lenne-e lehetőség a főút mellett lakóknak rácsatlakozni.

A polgármester válasza: szeptember folyamán lesz pontos felmérés, terv, hogy a rácsatlakozás hogyan fog történni, és hogy a rácsatlakozást ki végzi el és mikor.

- A Vargyas után lerakott kőrákásokkal mi lesz, ezzel kapcsolatosan nagyon sok reklamáció történt.

Válasz: azzal a céggel, aki odahordta a követ, nem volt szerződés kötve, hogy miért hordta oda, azt nem tudni. Javaslat hangzott el, hogy a céget fel kell szólítani, hogy gyűjtse össze és hordja el a lerakott követ.

Több téma nem lévén a gyűlés munkálatát bezárták. Lövete, 2009. augusztus 31.

Gyűlésvezető elnök,
Molnár Juliánna

Jegyző,
Miklós Ida

Zarándoklat az ősi templomhoz *folytatás az első oldalról*

Szeptember 29-én reggel 4 órakor felzúgtak falunk templomának harangjai, Isten segítségével több mint 100 zarándok indult arra a helyre, amely az évek során több papot, kántort adott az Isten és a székely népünk szolgálatára. Nem telt el sok idő az indulástól, amikor felhangzott az autóbuszokban a "Szívem első gondolata", a "Most segíts meg, Mária", majd a három szent olvasó imádkozása. Természetesen sorban következtek a szebbnél szebb énekek, és így az ötórás utazás nem is tűnt olyan hosszúnak.

Isten különös kegyelmének köszönhetően az ősi templom közelében szálltunk le az autóbusról, ahol egymás után álltak sorban a Hargita jelzésű személyszállító autóbuszok, hozva a székely zarándokokat székely püspökünk, Márton Áron székhelyére. A falak mellett felállított templomi zászlók jelezték, hogy nagyon sok székely faluból érkeztek zarándokok.

Megtelt a templom előtti tér, 10 órakor felcsendült a miseének, és minden zarándok lélekben ráhangolódott, hogy részt vegyen a

szentmisén. Leírhatatlan az a lelki élmény, amely áthatta a híveket, amikor híres egyházi méltóságok, több száz pap, kántor, apáca, és még több Istenben hívő nép esedezett az Úrhoz, hogy megmaradhassunk öseinktől örökölt szent hitünkben.

A szentmise után három órát mindenki szabadon tölthetett, amely idő alatt megnézhette a teológiát, az érseki palotát, székesegyházat, a nagy elődeink sírjait, kiállításokat. Mindenkit áthatott valami különös érzés ezen a napon, hiszen Márton Áron püspök úr szelleme töretlen maradt székely népünk szívében.

Nem titkolom, bennem is különös gondolatok kavargtak, látva a sok pap felvonulását. Hiszen hiányzott a sorból egy pap, aki 35 évvel ezelőtt szorongva, de bizakodva lépett be az ősi templomba, várva, hogy a nagy püspök pappá szentelje. És ő akkor nagyon boldog volt, mert látta az ő tiszteletére megjelent lövéteieket, amint szépen virítottak székelyruhában a nagy templom falai között, de neki is hiányzott akkor egy szeretett személy, az ő székelyruhás édesapja, aki nem vehetett részt fia pappá szentelésén.

Felejthetetlen marad minden zarándok számára ez a nap, hiszen lélekben gazdagodva tértünk haza otthonainkba, erőt merítve az élet gondjainak továbbvitelére.

Alljon előttünk küzdelmeinkben Márton Áron püspök úr példaképe, aki töretlen maradt szent hitéhez, aki hitte és vallotta, élni csak Istenbe vetett hit által lehet, mert a világ mulandó, és csak a lelki értékeket vihetjük magunkkal a számadás napján.

Lázár Béla

Pillanatképek az idei falunapokról

szentmise
a faluköz-
pontban

a csőzők fel-
vonulása

budakalászi
fúvósok

fúvóstalálkozó

mulatozás
a tájház
udvarán

10 éves a Kákvirág

"Valóban ennyire nem érdekli a lövétei embereket, hogy hová is tartozunk? Vajon halálra vannak ítélve a népszokások? Valóban ki akarjuk dobni ezeket az értékeket, melyekkel híressé válhatnánk?

Hát ezekre a kérdésekre cáfol rá az a lelkes fiatalokból álló csoport, mely november folyamán azzal az eltökélt szándékkal gyűlt össze, hogy létrehoz egy népi táncszerepet. Elhatározták, hogy felkutatják a régi lövétei szokásokat (fonó, cukk), népdalokat, népi táncokat, és ezeknek a forrásanyagoknak a felhasználásával készítik el előadásukat. Szorítsunk nekik, de ne vasvillával!), mert feladatuk nagy fontossággal bír, ugyanis a testvérközségi kapcsolatok is azt igazolják, hogy a külvilág az eredeti székely kultúránkra kíváncsi, és nem arra, hogy hogyan majmoljuk a Nyugatot."

Mіндеzt 1999 decemberében írta Sorbán József a Lövétei Kiáltó hasábjain a Kákvirág néptáncgyűttes megalakulása kapcsán. Azóta eltelt közel 10 év, és aki akarta, a megannyi fellépés alkalmával - legutóbb épp a kisasszony napi jubileumi műsor alkalmával - felmérhettem, hogy mennyire járt sikerrel a Kákvirág ennek a "nagy fontossággal bíró" feladatnak a teljesítésében.

De a Kákvirág természetesen nem csak az, amit a színpadon megmutat magából. Élő, formáló közösség, ami néha egyedi, máskor pedig szokványos, hétköznapi élményeket, tapasztalatokat, esetleg tudást biztosít. Íme ezek közül néhány, amit a nagykorúság környékén álló "idősebb" kákvirágosok osztottak meg velünk. A faggatózásban Lázár Béla segített.

- Már rég tudok székelyruhát vasalni, ami nem egyszerű dolog, megtanultam egyedül felöltözni.
- Én 5 perc alatt tudok beöltözni női viseletbe, lehet rajtam bármilyen utcai ruha.
- A nyáron 4-ik alkalommal talpaltattam újra a csizmát. Harisnyát azóta nem kérünk kölcsön, amióta bele-nőttünk az apánkéba.
- Alkalmam volt látni, hogy miként kovácsolódik egygyé egy fiatalokból és idősebbekből álló közösség.
- TV-ben ritkán nézek néptáncot. Inkább rákereksek interneten azokra, amelyeket jobban ismerek. Vissza lehet pörgetni, s így látom, mások hogyan csinálják.
- Most már nem izgulok a fellépések előtt. Alatta sem. Ha valamit elrontok, próbálom kitáncolni, mintha mi se történt volna.
- Bátran merek táncolni bálókban, otthonosabban mozogok táncházakban.

- Ha nem a próbán lennék, valószínűleg otthon pihenék. Az, hogy itt vagyok, nem megy semminek a rovására. A diszkó is mindig a próbák után kezdődik.
- Valószínű többen lennék a barátaimmal, de itt érzem magam.
- Mi ketten a Kákvirágnak köszönhetjük, hogy megtanultunk úszni. A próba olyan, mintha sportolnánk is.
- Jobb meghajolni a műsor után, mint próbára járni. Akkor már túl vagy mindenben, jöhet a buli.
- Nem a meghajlás a bizsergető élmény, hanem a taps.
- Megtanultam alkalmazkodni a táncospáromhoz, el-tűrni a hibáit. Nem a lépéshibáit, hanem azt, hogy késve jön, nem figyel oda, komolytalankodik.
- Mindenhová elmegyek a csoporttal. Ez egy szint visz az életembe, s egyúttal világot látok.
- Egyszer Csíkban felismertek, hogy ugye táncolok a Kákvirágban.
- Jó érzés tölteni el, ha arra gondolok, hogy a falunkat képviselhetjük különböző fesztiválokon.
- Határon túli szereplés alkalmával úgy érezzük, hogy egy családba tartozunk, és vigyázunk egymásra.
- Azóta járunk egy baráti körbe, amióta kákvirágosok vagyunk.
- Megtanultuk értékelni az öregek nótáit, az amolyan könyöklő melletti éneklést. Névnepozni járunk, s ott énekelgetünk. Hívunk klánétást, harmónikást.
- Az eső folyt be a buszba, emiatt nem tudott a két leányka rendesen ülni az ülésen, hátra kellett forduljanak, velünk szembe. Mi egy kicsit feszítettünk a rövid ujjú blúzban. Így kezdődött, s szerelem lett belőle.
- Nárciszfesztiválon voltunk Okládon, s mi ketten elmentünk gyöngyvirágot szedni. Olyan volt, mint a mesében.
- Amikor nyolcadikkal végeztem, azon a nyáron kerültem ide. Csak ha kirúgnak, akkor hagyom itt. Esetleg.

Mag István

Öreg idő, szálló idő belepte a hollóhajam dérrrel

Biztosan nemes cél vezérelte azokat az embereket, akik az idők folyamán rájöttek, hogy emlékezni, közösen ünnepelni nagyon fontos emberi életünkben. Az is biztos, hogy nem mindig az ünnep szemmel látható, elkápráztató megrendezése a fontos, hanem hogy milyen lelki gondolatok vezettek az ünnep megszervezésére.

Október elseje különös tiszteletet parancsol számunkra, hiszen az őszült hajú időseket köszöntjük ezen a napon és október folyamán. Ha meg kellene fogalmazni, számomra az idősek azok az emberek, akik életpéldájukkal bizonyították, hogy annyi baj, nehézség, nélkülözés után is meg lehet öregedni tiszteletben-becsületben, példát adtak, hogyan lehet békeességben élni székely falunkban, ahol még nem halt ki az "Isten áldja meg" és a "Dicsértessék a Jézus Krisztus" köszöntés. Az is bebizonyosodott az évek folyamán, hogy bármennyire is szalad a világ a felfedezések útján, a régi, kitaposott élettapasztatlatnak minden időben helye van, és ezt tovább kell vinni nemzedékről nemzedékre. Milyen nagy igazságtalanság és pótolhatatlan veszteség, amikor leintünk egy kézlegyintéssel olyan fontos dolgokat, amelyeket időseink tapasztalatból tudnak, és elhallgattatjuk őket, hogy: "az akkor volt".

Nagy hiányosság az is, hogy nem érdeklődünk eleget a múlt iránt, amíg nem késő, mert ha több időt szentelnénk időseinkkel való beszélgetésre, rájönnénk, hogy nem csak "mi tudunk mindent a legjobban".

Átélni háborúkat, természeti csapásokat, tűzvészt, szárazságot, valljuk be, nem biztos, hogy meg tudnánk küzdeni ezekkel a bajokkal a mai időkben. Mennyi lelki megpróbáltatás érte időseinket ezelőtt, ha vesszük csak a gyerek-elhalálozást. Azt mondta egy néni egyszer nekem, hogy az csak beszéd, hogyha párnapos gyermek meghalt betegségben, az anya

azt könnyebben elfelejtette. Nem igaz, mert vér volt a véréből, és soha nem tudta elfelejteni.

Nemrég feltettek egy kérdést: most nehezebb élni vagy régen? A középkorúak válasza egységesen az volt: most. És ekkor egy öreg néni azt mondta, hogy a bombázás elől hét gyermekével a pincébe menekült a II. világháború idején, és ott elgondolkozott a nagy veszély közepette: Istenem, ha bomba éri a házat, együtt halok meg gyermekeimmel, de ha megmaradunk, Istenem, mit adok reggel a hét éhes szájnak enni. El lehet dönteni, mikor volt nehezebb.

Tisztelnünk, szeretnünk kell az időseket, hiszen ők életüket, egészségüket áldozták azért, hogy most mi élhetünk. Milyen felmérhetetlen "vagyon" tudhat magának az, aki édesanyjával, édesapjával, nagyszüleiével megbeszélhette gondját-baját, és megértésben, békeességben tud élni velük.

Milyen nagy lelki érték, amikor a nagyszülők belesöpögtetik az unokák szívébe, hogy szeresd a jóisten, szeresd szüleidet, mert akkor téged is szeretni fognak. Az is biztos, hogy a kisgyermek az első imádságokat általában a nagyszülőktől tanulja, és milyen boldog az a fiatal család, akiknek ott van a háttérben az idős szülő, aki elvezeti-hazavezeti óvodás unokáját, amíg a fiatal szülők dolgoznak a család fenntartásáért.

Köszöntsük tisztelettel-szeretettel őket, ne sajnáljunk tőlük egy kis figyelmességet, egy kis odafigyelést, mert ők nem várnak tőlünk mást, mint azt, hogy lásák családjukban a békeességet, türelmet, családjuk iránti aggodást, vallásos életet, és ha ezt látják, megkapták a legnagyobb ajándékot, amely kisimít arcukon egy-egy ráncot, és őszülő fejjel ugyan, de elviselhetőbb lesz számukra az öregkor.

Isten éltesse időseinket!

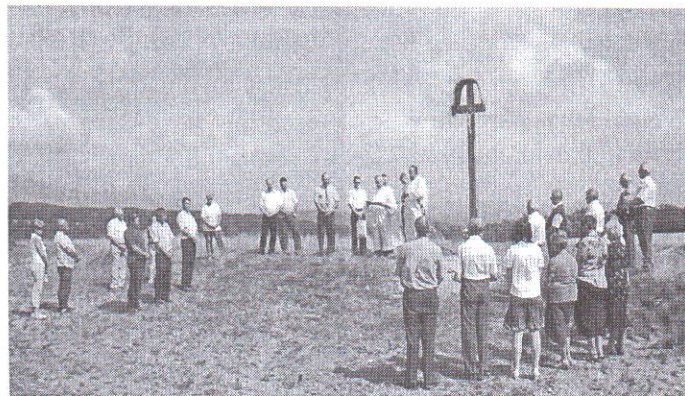
Lázár Béla

Keresztállítás

A falunapok megnyitó szentmiséje után sor került a Vargyasláza fejében újraállított keresztfa megáldására. A kereszték határaink igen fontos elemei, ezért már sok lövéteinek hiányzott a „harmadik” keresztfa, amelyet az idő foga döntött ki. Adja a jóisten, hogy falustársaink és az arra járó idegenek még sokáig kalapot emeljenek azon a helyen.

Közösségünk nevében köszönet Ladó Gábornak (a kivitelezésért), a keresztállítóknak, valamint a plébános uraknak és a híveknek a részvételért a kereszt-szentelésen.

L.J.

Az ötödik osztályban

Az ötödik osztály jóval nehezebb, mint az elemi volt. De muszáj megbirkóznunk vele. Ötödikben nagyon furcsa, hogy van osztályfőnökünk, minden órára más "tanító" jön, és más-más követelményeik vannak. Ennek ellenére mégis jó, mert érdekes és hasznos dolgokat tanulunk. Reméljük, hogy nem bukunk meg, és nem is vonják le a magaviseleti jegyünket.

Lázár Szabolcs,
Lázár Zoltán V. B oszt.

Interjú egy kilencedikes diákkal

(beszélgetőpartnerem Orbán Magdolna)

- Milyen az új iskolád a lövéteihez képest?

- Hát, az, amelyikben én járok, kicsit jobban felszerelt, nagyobb a lövéteihez képest.

- Milyenek a tanárok? Milyen az osztályfőnököd?

- Szigorúbbak. De majd ezután derül ki, mivel még nem ismerjük annyira őket. Az osztályfőnökünk nagyon jó, igaz, román anyanyelvű, de azért nagyon jó.

- Többet tanulsz-e a bentlakásban, mint amennyit itthon tanultál?

- Hát, valamennyivel többet. Mivel muszáj ezt tenni, hisz két órat kell a szilenciumon ülni, s azalatt pedig tanulok.

- Hogy tetszik a bentlakás? Mi változott a mindennapjaidban?

- Nagyon felszerelt. A nevelők pedig nagyon kedvesek. Igaz, meg kell szokni, hogy mindennap ugyanakkor kelünk fel és fekszünk le, mindennap ugyanabban az időben eszünk. Ez még nagyon szokatlan. De majd egy idő után megszokjuk.

- Milyenek az ételek a bentlakásban?

- Jók... az első nap nem nagyon ettük meg, mert nem olyan finomak, mint amit anyu főz itthon, de a második nap muszáj volt megennünk, mert nagyon éhesek voltunk.

-Köszönöm válaszaid!

András Andrea VIII. oszt.

Iskolakezdesre

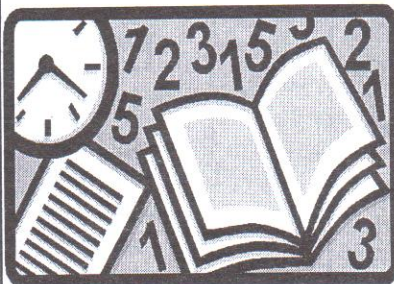
Vár már engem az iskola,
vége a vakációnak.
Jó volt minden,
elment minden,
vár az iskola kapuja.

György Krisztina, III. A

Az ősz

Ősz van,
sárgulnak a
falevelek,
szüretelnek az emberek.
Érik százféle
gyümölcs,
hiszen ősz van,
mindenki tudja azt.

Mihály Mónika, III. A

Őszi éjjel

Őszi éjjel, őszi reggel,
hullik a dér már
minden reggel.

Mikor a nap lassan felkel,
minden levél szárnyra kel.
Szelek hátán lovagolnak,
tündökölnék szivárványban.

Mihály Bernadett, III. A

Az ősz

Este és reggel
hideg van,
de azért délben
jó meleg van.

Érik a szőlő,
az alma, a körte.
A dió, ó, be finom,
ó, be jó a belseje!

Szépek a rozsás,
tarka levelek,
amiből gyönyörű
őszi képeket készíthetek.

András Noémi, III. A

Iskolai hírek

- Szeptember 30-án mesemondó versenyyel emlékeztünk Benedek Elek születésnapjára. Minden korosztály képviseltette magát egy-két mesélővel. A díjazottak mellett mindenki mesékkel gazdagodott.

Akinek idén már nem úgy szól a csengő

"...mert vándor vagy, minden nap tovább kell menned..."

Ha ez a vándorlás egy több tíz évet átölelő tanítói pályafutás, és a végére értél, önkéntelenül is visszatekintesz, felteszed magadnak a kérdést, hogy érdemes volt-e, mit tennél, ha újrakezdehetéd.

"Én csüggedt lelkem, én csüggedt szívem, daloljatok és mondjátok: IGEN."

45 év után elérkezett a búcsú pillanata...

A Lövétén Botár Zoltán által felnevelt 11 generáció nevében szeretnénk szívünk teljes melegével megköszönni, hogy diák-ként, kollegaként, társként mellette lehetünk.

Ki kevesebb, ki több időn át tanúi voltunk, amint nap mint nap, ha tapogatózva, ha sikertelenséggel, kellemetlenségekkel küszködve is, de iparkodott, hogy az útravalót, a magot ő is elültethesse. Lehet, hogy elfelejtik, mit mondott nekik, de soha nem fogják elfelejteni, hogy hogyan érezték magukat szavaitól. Sikeres ember volt, hisz reggel felkelt, este lefeküdt, közben azt tette, amihez kedve volt, és mi lehetne hasznosabb és szebb, mint kiformálni egy emberi lelket és megtölteni igazsággal, kaput nyitani, gyökeret és szárnyakat adni.

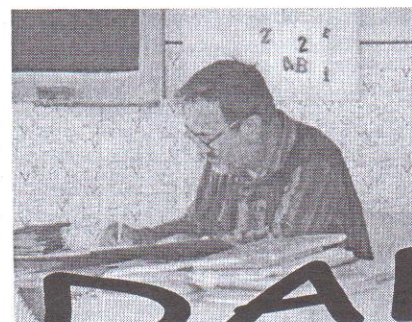
Ő volt az, aki segített olyan hangulatot teremteni, hogy amikor beléptünk a kapun, elfelejtettük, hogy mi történik kinn.

Búcsúzni nem szeretnénk, elköszönni annál inkább, mint távoztól szokás, de elindulni csak annak érdemes, akinek van miért visszatérnie.

Ebben a reményben kívánjuk, hogy az életbe vetett hite, életszeretete kísérje további életét, és maradjon mindig az a huncut mosolyú Zoli bácsi, akit megismertünk, megszerettünk, és akire diákjai és nem utolsósorban kedves kollégái is jókedvvel, mosollyal emlékeznek.

Reméljük, hogy a hosszú tanítói pályafutás után arányosan hosszú lesz majd a jól megérdemelt nyugalom időszaka is!

A lövétei tanítók

DIÁKOLDAL

KÖSZÖNET AZ ÓVODÁSOK NEVÉBEN

A nyár folyamán az óvodai csoportszobáink új arculatot kaptak. Régi ütött-kopott bútorok helyett újakat kaptunk, így modernebb körülmények között tudjuk tovább folytatni nevelői feladatainkat.

Ugyancsak a nyár folyamán gazdagodott az óvodánk egy kombinált mászókaival, amit a Sopron melletti fertődi óvoda óvónőjének, Krajer Istvánné Jolikának köszönhetünk, aki adományként küldte óvodánknak.

Egy trambulint is sikerült beszereznünk, ezt a bécsi Antall Anna ajándékozta gyermekeinknek.

Ugyanakkor megköszönjük a szászhalombattai Kocsis Vandának és Kocsis Krisztiánnak, hogy letett, de még jól használható játékaikat az óvodánknak adták sok-sok lövétei gyermek örömére. Végül, de nem utolsósorban köszönettel tartozunk a Lázár Travel dolgozóinak, akiknek segítségével ezeket a játékszereket majdnem lehetlenség lett volna hazaszállítani.

Köszönjük tehát mindenki hathatós segítségét! Isten áldjon mindenkit, aki segítségünkre volt!

Tisztelettel, Ladó Margit Herta

Szőcs Edit

Egyed Tünde

Kelemen Angella

Török-Lázár Anna

Üdvözlég, ősz

Üdvözlég, ősz, lassan elmúlt a nyár,
És elvitte magával a madarak dalát,
Nyomában süt a nap megfáradt sugara,
Véget ért a szellők lepkeűző tánca.

Megviseltek már a mezők ruhái,
Mégfakultak az erdők égbe nyúló fái,
A vacogó levelek susognak utána,
Miért mentél el, miért hagytál magunkra?

Nem érti a nyár és megállt félúton,
Melegéből szétszórt még egyszer biztatón
S a borús ősz rásimul a gyümölcsöntő fákra,
Lágy neszével csendben búcsút int utána.

Ha el is fáradt a nap, ha el is múlt a nyár,
A természet nem hal meg, élni fog tovább,
Mert bárhol jár az ősz, mellette-utána,
Bő áldás hull kopár-rideg nyomában.

Bence Edith

Régi arcok sárgult fényképeken

1939-ben Brassóban szolgáló lövéteiek

ESEMÉNYNAPTÁR

Október - Mindszent hava

- 8. - Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya
- 13. - Állatvásár Lovétén
- 18. - Missziós vasárnap
- 25. - Téli időszámítás kezdete

Értesítjük azokat a személyeket, akik a 2009-es Maszkálon jelmezt öltöttek, hogy a jutalomkirándulás 2009. október 24-én lesz.

ANYAKÖNYVI HÍREK

2009. augusztus

- Születések száma: 2
KELEMEN GYÖRGY - született 2009. július 03-án
MÁRTON BOTOND - született 2009. augusztus 15-én
- Házasságkötések száma: 3
EGYED CSABA és LÁZÁR EMILIA
GERGELY JÓZSEF és BOLDIZSÁR GYÖNGYVÉR
MIHÁLY DÉNES és LÁZÁR GYÖNGYVÉR
- Öszinte részvétünket fejezzük ki az augusztusban elhunyt lakosok hozzátartozóinak:
BÁLINT LÁSZLÓ
FERENCZ IMRÉNÉ - született KELEMEN JULIANNA
KOLOZSI ISTVÁNNÉ - született GYÖRGY MÁRIA
MIHÁLY GÁBOR

A Lövétei Kiáltó szerkesztősége részvétellel emlékezik az augusztus 20-án Kolozsváron elhunyt Kémenes Istvánra, lapunk önzetlen támogatójára. Pihenése legyen csendes!

LÖVÉTEI KIÁLTÓ

Megjelenik havonta, kiadja a LÖVÉTEI KIÁLTÓ EGYESÜLET

Főszerkesztő: Mihály János, titkár: András Kinga,

tördelés és szerkesztés: Mag István, korrektúra: Egyed Emilia

Munkatársak: András Magdolna, András Zsolt, Györgylőrinc

Ernő, Lázár Béla, Lázár Zoltán, Mag Ottilia, Miklós Emilia,

Molnár Julianna, Pál Erzsébet

Támogatók: Lövéte Község Helyi Tanácsa, Lövéte Közbirtokossá-
ga, Select Metleplast kft., Communitas Alapítvány

A szerkesztőség elérhetősége: Lövéte Községi Könyvtár,

tel.: 0266-220806, e-mail: loveteikialto@freemail.hu

**COMMUNITAS
ALAPÍTVÁNY**

Alapította az RMDSZ